

отъ всичкы-тѣ прѣдстоящи. „Ето царя, когото ви е избралъ Богъ“, казалъ Самуиль: „нему подобенъ нѣма во всичкѣхъ-тѣхъ земѣхъ Израилскѣхъ.“ Кога видѣли тоя прѣкрасенъ, младъ мѣжъ, народа-тѣ отъ радость извыкалъ: „Да живѣе царя-тѣ ни!“ Но нѣкои не были доволны отъ това избраніе; тѣ прѣзирали Саула и говорили: „что може да направи той за насъ?“ Саулъ ся прѣструвалъ, че не чуе тыя думы; той ся върнѣлъ дома при башѣ си и живѣялъ тамъ нѣколко време въ безизвѣстность. Саулъ, помазанъ со священо масло, пріелъ даръ пророческій. Аммонитяне-тѣ обсадили градъ Іависъ и претили да избодѣтъ десно-то око всякому отъ жители-тѣ въ тоя градъ. Тиѣ дали на осаждены-тѣ седемъ дни за размышленіе. Уплашены-тѣ жители Іависскы испратили да искать помощь отъ колѣно-то Веніаминово. Кога ся извѣстилъ за несчастно-то положеніе на жители-тѣ Іависскы, Саулъ ся твърдѣ много ядосалъ. Духъ Божій слѣзълъ на него. Той взелъ двѣ кравы, насѣкълъ ги на кѣсове и распратилъ по всичкы-тѣ колѣна Израилевы, заповѣдавши да имъ кажатъ, че който не ся вооружи наедно съ него противу Аммонитяне-тѣхъ, той ще бѣде насѣченъ на кѣсове, както тыя кравы. Всичкы-тѣ Израилтяне ся вооружили; събрало ся до триста и тридесать тысящи челоуѣцы. Съ таѣхъ войскѣхъ нападнѣлъ Саулъ на Аммонитяне-тѣхъ, разбилъ ги совершенно и избавилъ градъ Іависъ. Тогава народа-тѣ Израилскый, въ востѣргъ, прославлявалъ Саула и выкалъ: „издай ни оныя, кои-то тя не щехъ да бѣдешъ царъ надъ нихъ: ный ще ги избіемъ!“ но великодушныя-тѣ царъ отговорилъ: „днесъ, кога Богъ испрати спасеніе на своя народъ, никой не трѣбва да погыбне. Съ таѣхъ побѣдѣхъ и особенно съ свое-то великодушіе, Саулъ привлѣкълъ камъ себе на всичкы-тѣ сѣрдца-та. Самуиль го помазалъ за царъ Израилскый прѣдъ всичкый народъ.

Като прѣдалъ правленіе-то на избранныя царъ, Самуиль събралъ народа и казалъ: „отъ самѣхъ-тѣхъ си младость и даже